



Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies nonus et decimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1925

Vita S. Ascanafri

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72556)

VITA

መ፡ እስግድ፡ ሎቲ፡ ። ወሰብአ፡ ሀገርኒ፡ ሰሚ
 ሥሙ፡ ከመ፡ ሐይወ፡ ወልደ፡ መኩንን፡ መጽ
 ኡ፡ ጎቤሆሙ፡ ወሰገዳ፡ ሎሙ፡ ወይቤልዎ
 ሙ፤ አቅዱሳን፡ ለእግዚአብሔር፡ ባርኩ፡ ላዕ
 ሴን፡ ወፈውሱ፡ ድውያኒን፡ ። ወእምዝ፡ አውዕኡ፡
 እሙንቲ፡ ፈያት፡ መጣብሔሆሙ⁴፡ ወወሀብዎ፡
 ለመኩንን፡ ወይቤልዎ፡ ለመኩንን፤ ንሣእ፡
 ዘንተ፡ መጥባሕተ፡ ከመ፡ ትቅትለን፡ ቡቲ፡ በ
 ከመ፡ ፈቀድን፡ ንቅትልከ፡ ወይቤሎሙ፡ አስ
 ከናፍር፤ ዘንተሰ፡ ዘትቤሎ፡ ከመ፡ ታትሕቲ፡
 ርእሰክሙ፡ ወይቤልዎ፤ ለነሰ፡ እምጠሰዩን፡ እ
 ግዚአብሔር፡ ሶበ፡ አኮ፡ በጸሎተ፡ ዚአከ፡ መ
 ሐከን፡ ወእምድኅረ፡ ይቤልዎ፡ ዘንተ፡ ተአም
 ኅዎ፡ ወነሥኡ፡ ለለጅጅእምኔሆሙ፡ ንስተተ⁵፡
 ብርስን፡ በመስፈርት፡ ወሐሩ፡ መጠን፡ ጅወጅ
 ዕለት፡ ወዘረው፡ ወአቲ፡ ብርስን፡ ወሰተ፡ ግ
 ዓ፡ ወበጊዜ፡ ዕርብተ፡ ፀሐይ፡ ይበልወ፡ ፫ብ
 ርስን፡ በጊዜ፡ መፍቅዶሙ፡ ወነበሩ፡ ከመዝ፡
 ቧመዓልተ፡ ወእምዝ፡ መጽኡ፡ አረሚ፡ ወቀ
 ተልዎሙ፡ ።

⁴ መጣብሔሆሙ፡ cod. — ⁵ ንሰተተ፡ cod.

mihī ostendite, ut eum adorem.» Cum autem D
 cives urbis audiissent convaluisse filium prin-
 cipis, ad illos venerunt, eos adorarunt iisque
 dixerunt : « O sancti Dei, benedicite nobis, mor-
 bosque nostros curate. » Postquam illi discesse-
 runt, latrones sicam suam eduxerunt atque prin-
 cipi obtulerunt, eidem dicentes : « Accipe hanc
 sicam, qua nos interficias, sicut te interficere
 volebamus. » Ait illis Ascanafar : « Scilicet haec
 dixistis ut vosmet ipsos deprimeretis ! » Dixerunt
 ei : « Profecto nos Deus perditurus erat, nisi tuo
 precatu nobis indulsisset. » Quae cum ei dixissent,
 eum osculati sunt. Unusquisque ex illis aliquan-
 tum lentium assumpsit in mensura, et profecti
 sunt itinere viginti quinque dierum. Lentēs illas
 severunt in harena ; et occidente sole, cum esu-
 rarent, tres lentēs comedere solebant. In quo
 vitae genere triginta dies perseverarunt. Deinde
 infideles supervenerunt eosque occiderunt.

ad
Christum
convertit.

E

DE S. CYNON CONFESSORE IN CAMBRIA

SAEC. V

S. Cynon,
alias
Knonkel,

1. Refert R. Challoner (1) auctore Browneo Wil-
 lis (2) hodie fieri in vico Tregynnān (Montgome-
 ryshire) festum S. Knonkel (3) confessoris. Hoc
 nomen neque Baring-Gould et Fisher (4), neque
 alius quispiam, quem noverimus, usquam invenit
 inter sanctos ; ceterum constat ex ipso vocabulo
 vicum Tregynnān (rectius Tregynnon) patronum
 habere S. Cynon. Quam ob rem accedimus eorum
 sententiae qui putant Knonkel eundem esse ac
 Cynon (5).

acta e
recentiori-
bus scriptis.

2. Neuter memorari videtur in calendariis, neuter
 in antiquis genealogiis. At si recentioribus
 scriptis fides habenda est, ortus est S. Cynon praec-
 laro genere Emyr Llydaw (6). Unus fuit e

multis illis sanctis qui post medium saeculum
 quintum ex Armorica in Cambriam transmiserunt,
 duce et magistro S. Cadfan, « ut fidem baptismum-
 que instaurarent » (7). Longum est exscribere col-
 lectanea viri clari Iolo Morganwg de S. Cynon,
 quae res easdem referunt vix immutatis verbis (8).
 Ut omnia paucis complectamur, socius fuisse
 fertur sancti Cadfan, consanguinei sui, primum in
 Bangor Illyd, dein in Bangor Calwg ; tandem,
 cum sanctus Cadfan fundasset Bangor Enlli (latine
 collegium, seu monasterium, insulae Enlli, quam
 Angli Bardsey vocant, in sinu Cardiganensi),
 ibi cancellarius eius fuisse fertur, quicquid hoc
 munus fuit (9).

(1) A Supplement... to the British Martyro-
 logy (London, s. a.), p. 30. — (2) A Survey of
 the Cathedral Church of Bangor (London, 1721),
 p. 360. — (3) Scribit Knonkel, CHALLONER ;
 Knonkell, Browne WILLIS, l. c., et John BA-
 CON, Liber Regis vel Thesaurus Rerum Eccle-
 siasticarum (Londinii, 1786), p. 1047 ; Knonkell,
 Lewis MORRIS, Celtic Remains, ed. D. S. EVANS
 (London, 1878), p. 412. — (4) The Lives of the
 British Saints, t. II (London, 1908), p. 273.
 — (5) Nomen alii aliter scripserunt : Cynon,
 Cynan, Kenon, Kynan, Kynon inter recentiores ;
 refert parum. In Libro Landavensi (ed. J. G.
 EVANS et J. RHYS), p. 150, invenitur quidam
 Cinan rex, et, p. 276, Cinon sacerdos ; hae anti-
 quissimae videntur esse vocabuli formae. —
 (6) E codice Thomae Hopcin, conscripto circi-
 ter annum 1670, ap. Edw. WILLIAMS (Iolo MOR-
 GANWG), Iolo Manuscripts, ed. Taliesin WILLIAMS
 Ab Iolo (Llandoverly, 1848), p. 111-12 ; e libro
 longo Thomae Truman, quem exscripserat Edw.

WILLIAMS anno 1783, ibid., p. 131-33. — (7) I ad-
 newyddu Cred a Bedydd, ex eodem codice, l. c.,
 p. 111. Eandem peregrinationem referunt alii
 plurimi, quorum ut recentiores omittamus, exem-
 pli loco sint cod. Peniarth 16 (saec. XIII in.)
 apud BARING-GOULD and FISHER, op. c., t. IV
 (London, 1913), p. 371, col. 1, et cod. Peniarth
 45 (saec. XIII extr.), l. c., col. 2. — (8) Iolo Ma-
 nuscripts, p. 103, n. 56 ; p. 112, n. 7 ; p. 133.
 Cf. O. JONES, Edw. WILLIAMS and W. O. PUGH,
 The Mygyrian Archaeology of Wales, ed. 2 (Den-
 bigh, 1870), p. 421, col. 1 ; p. 422, col. 1 ; et
 W. J. REES, Lives of the Cambro British Saints
 (Llandoverly, 1840), p. 266, n. 24. — (9) Cymrice
 cynghellawr. Cancellarii officium, quinto post
 Christum saec., quid fuerit, non satis perspicuum
 habemus. Forsitan recentiore vocabulo usus est
 scriptor ut antiquum munus significaret oecono-
 nomi, de quo vide C. PLUMMER, Vitae Sanctorum
 Hiberniae (Oxonii, 1910), t. I, p. cxvii-cxviii ;
 nisi forte cum audisset de cancellario sancti

3.